

សួស្តី នៅក្នុងរូបភាពនេះគឺយើងនឹងនិយាយអំពីការជិះរថភ្លើងនៅពេលយប់ ឬក៏ការជិះរថភ្លើងរាត្រី អញ្ចឹងពេលយប់ឬក៏ពេលរាត្រី យើងអាចហៅបានពីរ យើងអាចហៅបានថាពេលយប់ ឬក៏ហៅថាពេលរាត្រី

អញ្ចឹងនៅក្នុងរូបភាពទី ១ យើងឃើញមានស្ថានីយរថភ្លើងមួយ ដែលស្ថានីយរថភ្លើងនេះ គឺយើងឃើញមានទង់ជាតិមួយនៅខាងលើ ដែលជំបូលស្ថានីយរថភ្លើង គឺមានរាងកោង ហើយមានជំបូលចំនួនបី ហើយនៅខាងមុខស្ថានីយរថភ្លើងនេះ គឺយើងមាន ឃើញនាឡិកាចំនួនមួយផងដែរ ដោយស្ថានីយរថភ្លើងនេះ គឺប្រហែលជាស្ថានីយរថភ្លើងដែលនៅក្នុងប្រទេសថៃ ឬក៏ប្រទេសសិង្ហបុរី ឬក៏ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីជាដើម ព្រោះថានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺយើងមានស្ថានីយរថភ្លើងដែរ ក៏ប៉ុន្តែស្ថានីយរថភ្លើងគឺចាស់ អញ្ចឹងយើងអត់ប្រើប្រាស់ទេ គឺយើងប្រើប្រាស់សម្រាប់តែដឹកអីវ៉ាន់ ឬក៏ដឹកទំនិញតែប៉ុណ្ណោះ ដោយយើងអត់ប្រើប្រាស់សម្រាប់ក្នុងការដឹកជញ្ជូនមនុស្សនោះទេ ព្រោះតែស្ថានីយរថភ្លើងរបស់យើងចាស់ ហើយយើងមានតែរថភ្លើងចាស់ៗ ដែលសល់ពីជំនាន់ដើម អញ្ចឹងគឺយើងអត់មានរថភ្លើងថ្មីសម្រាប់ដឹកអ្នកដំណើរនោះទេ អញ្ចឹងយើងមើលឃើញក្នុងរូបភាពទី ១ នេះ គឺជាស្ថានីយរថភ្លើង ដែលប្រហែលជាស្ថានីយនៅក្នុងប្រទេសថៃ ឬក៏ប្រទេសសិង្ហបុរីជាដើម ដោយយើងឃើញនៅជុំវិញស្ថានីយរថភ្លើង យើងឃើញមានដើមឈើតូចធំជាច្រើនដុះជុំវិញនោះ ដោយយើងឃើញមើលទៅមានពណ៌បៃតង គឺបានន័យថាស្ថានីយរថភ្លើងនេះ គឺនៅជាយក្រុង អញ្ចឹងនៅតំបន់ជាយក្រុងគឺសម្បូររថភ្លើងណាស់ ដូច្នេះហើយយើងឃើញនៅក្នុងរូបភាពនេះ គឺមានដើមឈើជាច្រើន ដែលដុះនៅតាមជាយក្រុង ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ២ នៅក្នុងរូបភាពទី ២ យើងឃើញថា មានមនុស្សប្រុសស្រី និងក្មេងចាស់ជាច្រើន កំពុងតែឈរតម្រងជួរគ្នា ដើម្បីទិញសំបុត្ររថភ្លើង អញ្ចឹងយើងឃើញនៅក្នុងរូបភាពទី ២ នេះ គឺមានមនុស្សឈរតម្រងជួរគ្នាជាច្រើន ដែលនៅ នៅអ្នកដែលឈរនៅខាងមុខគេ គឺអ្នកដែលឈរនៅជិតកន្លែងលក់សំបុត្រ គឺគាត់ជាមនុស្សប្រុស ដែលគាត់មានសក់ខ្លី គាត់ពាក់អាវដៃខ្លីពណ៌លឿង និងខោជើងវែងពណ៌ខ្មៅ នៅក្បែរខ្លួនគាត់ គឺមានកាបូបពណ៌ទឹកក្រូចចំនួនមួយ ដែលកាបូប ឬក៏កាតាបនោះគឺជាសម្រាប់ដាក់អីវ៉ាន់របស់គាត់ អញ្ចឹងបានន័យថាគាត់ធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ នៅពេលដែលយើងធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ យើងត្រូវមានកាបូប ឬក៏កាតាប ឬក៏វ៉ាលីស សម្រាប់ដាក់ខោអាវ ឬក៏ដាក់សម្ភារៈផ្សេងៗ ដើម្បីប្រើប្រាស់ អញ្ចឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ គាត់មានវ៉ាលីសពណ៌ទឹកក្រូចមួយ អញ្ចឹងគាត់ដាក់ខោអាវនិងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ នៅក្នុងវ៉ាលីសពណ៌ទឹកក្រូចនោះ ព្រោះគាត់ត្រូវធ្វើដំណើរតាមរថភ្លើងទៅឆ្ងាយ

បន្ទាប់មកទៀតអ្នកដែលឈរនៅកណ្តាល អ្នកដែលឈរនៅកណ្តាល គឺមានក្មេងស្រីម្នាក់ និងបុរសម្នាក់ ដែលបុរសម្នាក់នោះ គឺជាឪពុករបស់ក្មេងស្រី ដោយយើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ គាត់ឈរជាប់នឹងក្មេងស្រីរបស់គាត់តែម្តង ព្រោះខ្លាចកូនគាត់រង្វេង ដោយសារតែមនុស្សនៅក្នុងស្ថានីយ៍ថភ្លើងគឺមានច្រើន ដូច្នោះប្រសិនបើគាត់ឲ្យកូនគាត់ដើរឆ្ងាយពីគាត់ គាត់អាចនឹងរង្វេងគ្នា គាត់អាចរង្វេងបាត់កូនស្រីរបស់គាត់ ដូច្នោះគាត់មិនអនុញ្ញាតឲ្យកូនស្រីរបស់គាត់ដើរឆ្ងាយនោះទេ ដោយយើងឃើញកូនស្រីម្នាក់នោះ គាត់ឃើញ យើងឃើញគាត់ពាក់អាវពណ៌ទឹកក្រូចដៃវែង ហើយចងសក់ទីទុយ ក្មេងស្រីនោះ គាត់ស្លៀកខោពណ៌សជើងវែង និងពាក់ស្បែកជើងប៉ាតា គាត់ឈរជាប់នឹងឪពុករបស់គាត់ ដែលមានពាក់អាវពណ៌សដៃខ្លី ខោជើងវែងពណ៌ស ហើយមានវ៉ាលីសពណ៌បៃតងនៅក្បែរគាត់ផងដែរ អញ្ចឹងបុរសដែលជាឪពុកនោះ គាត់មានវ៉ាលីសពណ៌បៃតងផងដែរ ដោយសារតែគាត់ត្រូវធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយដូចគ្នា អញ្ចឹងគាត់ត្រូវការតែ ត្រូវការវ៉ាលីសមួយសម្រាប់ដាក់សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន មានដូចជាខោអាវ សាប៊ូកក់សក់ ខោ ស្បែកជើងជាដើម ដោយគាត់ដាក់នៅក្នុងវ៉ាលីសពណ៌បៃតងរបស់គាត់នោះ អញ្ចឹងគាត់កំពុងតែឈរតម្រង់ជួរដើម្បីទិញសំបុត្រថភ្លើង ដែលយើងឃើញនៅខាងក្រោយបុរសដែលពាក់អាវសនោះ យើងឃើញមានបុរសម្នាក់ទៀត ដោយគាត់មានវ័យប្រហែលជា ២០ ឆ្នាំ អញ្ចឹងគាត់ពាក់អាវពណ៌ស្វាយដៃខ្លី ខោជើងវែងពណ៌ស យើងឃើញគាត់ស្តាយកាតាបមួយផងដែរ ដោយពេលខ្លះយើងអត់ចាំបាច់ប្រើវ៉ាលីសនោះទេ យើងគ្រាន់តែប្រើកាតាបតូចមួយ ដើម្បីល្មមសម្រាប់ដាក់សម្ភារៈផ្ទាល់ខ្លួនយើងក៏បានដែរ នៅពេលដែលយើងធ្វើដំណើរ អញ្ចឹងប្រសិនបើយើងទៅម្នាក់ឯង យើងអត់មានគ្នាច្រើន យើងអាចប្រើកាតាប ដើម្បីដាក់ខោអាវបន្តិចបន្តួចរបស់យើង ដូចជាកន្លែងនៅក្នុងរូបភាពទី ២ នេះ គឺបុរសដែលពាក់អាវពណ៌ស្វាយ គាត់ស្តាយកាតាបមួយ ដែររបស់គាត់គឺច្រត់ទៅចង្កេះ គឺជ្រែងហោប៉ៅ អញ្ចឹងគាត់យកដែររបស់គាត់ជ្រែងហោប៉ៅ ដោយដៃខាងស្តាំរបស់គាត់ គឺលូកចូលក្នុងហោប៉ៅ ហើយដៃខាងឆ្វេងរបស់គាត់គឺទម្លាក់ចុះ អញ្ចឹងយើងហៅថាគាត់កំពុងតែឈរជ្រែងហោប៉ៅ អញ្ចឹងពួកគាត់ទាំងអស់គ្នា គឺកំពុងតែតម្រង់ជួរគ្នា ដើម្បីទិញសំបុត្រថភ្លើង ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៣ នៅក្នុងរូបភាពទី ៣ យើងឃើញបុរសម្នាក់ដែលពាក់អាវពណ៌លឿង ដៃខ្លីនោះ គាត់កំពុងតែប្រាប់ទៅអ្នកលក់សំបុត្រថភ្លើង ដើម្បីទិញសំបុត្រថភ្លើងមួយសន្លឹក ដោយគាត់ប្រាប់អំពីកន្លែងចេញដំណើរ កន្លែងទៅដល់របស់គាត់ដែលគាត់ចង់ទៅ អញ្ចឹងគាត់ប្រាប់អំពីគោលដៅរបស់គាត់ ដែលគាត់ចង់ទៅ ដូច្នោះហើយយើង ជាទូទៅគឺថភ្លើងគឺមានច្រើនខ្សែ ហើយមានច្រើនប្រភេទ បានន័យថារថភ្លើងមានច្រើនខ្សែ

ដូចជាពេលព្រឹក ខ្សែរត់ពេលថ្ងៃ ខ្សែរត់ពេលយប់ជាដើម អញ្ចឹងអ្នកលក់នឹងសួរទៅបុរសម្នាក់នោះថា តើគាត់ចង់បានខ្សែមួយណា ខ្សែយប់ ខ្សែព្រឹក ឬក៏ខ្សែថ្ងៃ ហើយរថភ្លើងគឺមានកៅអីផ្សេងៗគ្នាផងដែរ យើងហៅថាកៅអីអាយភី និងកៅអីធម្មតា អញ្ចឹងប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកមាន គឺគាត់ចង់ទិញ គាត់ចង់អង្គុយកៅអីដែលមានជាសុខភាព គាត់អាចទិញយកកៅអីអាយភី ប៉ុន្តែកៅអីអាយភីគឺថ្លៃជាងកៅអីធម្មតា ដោយសារតែកៅអីអាយភីគឺមានការបម្រើនិងការយកចិត្តទុកដាក់ច្រើនជាងកៅអីធម្មតា ហើយកៅអីធម្មតាគឺមានតម្លៃថោក អញ្ចឹងជាទូទៅប្រសិនបើយើងអត់សូវមានលុយ យើងទិញកៅអីធម្មតា ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកមាន គេប្រើប្រាស់ ឬក៏គេអង្គុយកៅអីអាយភី ហើយជាទូទៅរថភ្លើង ជាធម្មតាគឺតែងតែមានកៅអីអង្គុយពីរទៅបីជួរ ដូច្នេះអ្នកលក់នឹងសួរយើងថា តើយើងចង់បានកៅអីជាប់បង្អួច ឬក៏កៅអីជាប់ជួរដើរ អញ្ចឹងប្រសិនបើយើងចូលចិត្តមើលទេសភាព យើងអាចអង្គុយកៅអីជាប់មាត់បង្អួច ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងអត់ចូលចិត្តទេសភាពទេ យើងអាចអង្គុយជាប់ជួរដើរបាន ដូច្នេះអ្នកលក់នឹងសួរទៅកាន់យើង នៅពេលដែលយើងទិញសំបុត្ររថភ្លើង អញ្ចឹងហើយបុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានប្រាប់ទៅដល់អ្នកលក់ថាទិញសំបុត្រមួយច្បាប់ ឬក៏មួយសន្លឹក ដោយយកកៅអីជាប់បង្អួច ហើយមានគ្រែគេងផងដែរ ព្រោះថារថភ្លើងពេលយប់ អញ្ចឹងរថភ្លើងពេលយប់ គឺមាន តែងតែមានគ្រែគេងមួយសម្រាប់អ្នកដំណើរគេងពេលយប់ ដូច្នេះប្រសិនបើគាត់យកគ្រែគេង គឺគេនឹងឲ្យសំបុត្រដែលមានគ្រែគេង ក៏ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់អត់ចង់គេងទេ គឺគេអត់ឲ្យសំបុត្រគ្រែគេងនោះទេ ព្រោះថាគ្រែគេងនៅលើរថភ្លើង គឺមានកំណត់ គឺមានចំនួនកំណត់ អញ្ចឹងគេឲ្យតែអ្នកចង់បានចង់គេងតែប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើយើងអត់ចង់គេង គេនឹងអត់ឲ្យទេ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៤ នៅក្នុងរូបភាពទី ៤ យើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានទិញបានសំបុត្ររថភ្លើងមួយសន្លឹក ដែលនៅលើសំបុត្ររថភ្លើង យើងឃើញសរសេរពីទីក្រុងបាងកកទៅដល់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ អញ្ចឹងយើងដឹងហើយថាទីក្រុងបាងកកគឺជាទីក្រុងរបស់ប្រទេសថៃ អញ្ចឹងប្រទេសថៃ រាជធានីរបស់ប្រទេសថៃ គឺមានឈ្មោះថាបាងកក ចំណែកឯកូឡាឡាំពួរ គឺជាទីក្រុងរបស់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី អញ្ចឹងរាជធានីរបស់កូឡាឡាំពួរ គឺយើងហៅថា ម៉ាឡេស៊ី រាជធានីរបស់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី គឺយើងហៅថាកូឡាឡាំពួរ អញ្ចឹងទីក្រុងបាងកកនិងទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ គឺនៅក្នុងប្រទេសពីរផ្សេងគ្នា ប៉ុន្តែប្រទេសទាំងពីរនៅក្នុងតំបន់អាស៊ានដូចគ្នា អញ្ចឹងយើងដឹងថាអាស៊ាន គឺជាតំបន់មួយ ដែលមាន ១០ ប្រទេស ដូចជា កម្ពុជា ប្រទេសថៃ ប្រទេសឡាវ ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា ប្រទេសវៀតណាម ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ប្រទេសសិង្ហបុរី ជាដើម ។ អញ្ចឹងប្រទេសទាំងដប់

គឺនៅក្នុងតំបន់អាស៊ានតែមួយ អញ្ជឹងក្នុងការធ្វើដំណើរពីទីក្រុងបាងកកទៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ យើងអាចជិះរថភ្លើងក៏បាន យើងអាចជិះយន្តហោះក៏បានដែរ ដោយសារតែនៅជិតគ្នា អញ្ជឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ គឺបុរសម្នាក់នោះ គាត់បានទៅ ទៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ ដោយចាកចេញពីទីក្រុងបាងកកនៃប្រទេសថៃ ទៅដល់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដោយប្រើរថភ្លើង អញ្ជឹងនៅលើសំបុត្រយើងឃើញថា គឺជាសំបុត្ររថភ្លើង ដែលយើងឃើញមានរូបភាពរថភ្លើងកំពុងតែសណ្តោងរ៉ឺម៉ក អញ្ជឹងរថភ្លើងគឺមានច្រើនទូ គឺមានក្បាលរថភ្លើង មានខ្លួនរថភ្លើងជាច្រើន ហើយនៅក្បែររូបភាពរថភ្លើងនោះ គឺឃើញមានគ្រែគេង អញ្ជឹងបានន័យថាសំបុត្ររថភ្លើងរបស់គាត់ គឺជាសំបុត្រដែលមានគ្រែគេង អញ្ជឹងបានន័យថាគាត់អាចអង្គុយនៅកន្លែងដែលមានគ្រែគេងបាន អញ្ជឹងនៅពេលដែលគាត់ងងុយគេង គាត់អាចគេងលើគ្រែបាន ហើយនៅពេលដែលគាត់អត់ងងុយគេងទេ គាត់អាចអង្គុយបាននៅលើរថភ្លើងនោះ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៥ នៅក្នុងរូបភាពទី ៥ បន្ទាប់ពីគាត់ទទួលបានសំបុត្ររថភ្លើងរួចរាល់ហើយ បុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានដើរមកកាន់កន្លែងចេញដំណើរ អញ្ជឹងនៅក្នុងស្ថានីយរថភ្លើងនោះគឺធំ គឺយើងឃើញថាមានស្ថានីយរថភ្លើង ឬក៏កន្លែងចេញដំណើរចំនួនជាច្រើន ដូចជាគេបានដាក់លេខ ដែលយើងឃើញនៅក្នុងរូបភាពនេះគឺមានចំនួនបី អញ្ជឹងអ្នកដំណើរដែលនៅទៅកន្លែងផ្សេង មិនមែនទៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ គឺធ្វើដំណើរទៅច្រកចេញដំណើរកន្លែងផ្សេង ដែលមានលេខមួយ លេខពីរ និងលេខបីជាដើម អញ្ជឹងដោយសារតែច្រកលេខបី គឺជាច្រករថភ្លើងសម្រាប់ទៅប្រទេសកូឡាឡាំពួរ ឬក៏ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី អញ្ជឹងបុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានដើរមកកាន់ច្រកចេញដំណើរលេខបី ដោយយើងឃើញមានអ្នកដំណើរបុរសស្រីជាច្រើនទៀត កំពុងតែឈរចាំរថភ្លើង ទៅតាមជើងចេញដំណើររបស់គេ ដោយសារគេទៅកន្លែងផ្សេង ដូច្នោះគេនៅចាំច្រកទីមួយ ច្រកទីពីរជាដើម ហើយគេមិនមកចាំច្រកទីបីទេ ដោយសារតែច្រកទីបីគឺជាច្រកចេញដំណើររបស់រថភ្លើងសម្រាប់ទៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី នៅក្នុងទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ អញ្ជឹងបុរសម្នាក់នោះ គាត់បានដើរមកកាន់ច្រកចេញដំណើរទីបី ដើម្បីទៅកាន់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឬក៏ទៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៦ រូបភាពទី ៦ បន្ទាប់ពីគាត់មកដល់ច្រកចេញដំណើរហើយ បន្តិចក្រោយមក រថភ្លើងក៏មកដល់ អញ្ជឹងរថភ្លើងបានបើកទ្វារ នៅក្នុងរូបភាពទី ៦ នេះ រថភ្លើងបានបើកទ្វារ បន្ទាប់មកបុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានដើរចូលទៅក្នុងរថភ្លើងនោះ ដោយយើងឃើញគាត់ ដៃម្ខាងរបស់គាត់កាន់ទ្វារដើម្បីតោងឡើង

អញ្ជឹងបានន័យថាគាត់ត្រូវឈានឡើងខ្ពស់ ដូច្នោះគាត់ត្រូវតោងដើម្បីទប់លំនឹងរបស់គាត់កុំឲ្យដួល
 ព្រោះថាប្រសិនបើយើងដួលនៅស្ថានីយរថភ្លើង គឺអាចមានគ្រោះថ្នាក់ ជាពិសេសនៅលើផ្លូវរថភ្លើង
 ប្រសិនបើយើងអាចដួល វាអាចធ្វើឲ្យយើងមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតបាន
 ដូច្នោះយើងត្រូវទប់ខ្លួនដោយតោងទ្វារកុំឲ្យដួល ដោយយើងឃើញដៃម្ខាងទៀតរបស់គាត់
 កំពុងតែអូសវ៉ាលីស អញ្ជឹងវ៉ាលីសគាត់ គឺជាវ៉ាលីសអូស ឬក៏ជាវ៉ាលីសមានកង់រុញ
 ដូច្នោះគាត់ពុំចាំបាច់យូរទេ គាត់គ្រាន់តែអូសជាការស្រេច អញ្ជឹងគាត់បានចាប់បង្កាន់ដៃរបស់វ៉ាលីស
 រួចហើយអូសវ៉ាលីសទៅតាមខ្លួនរបស់គាត់ ដោយគាត់មិនចំណាយកម្លាំង
 ដើម្បីលើកវ៉ាលីសឡើងនោះទេ អញ្ជឹងនៅក្នុងរូបភាពទី ៦ នេះ
 គឺគាត់កំពុងតែអូសវ៉ាលីសឡើងលើរថភ្លើង ដើម្បីចេញដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ
 នៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៧ នៅក្នុងរូបភាពទី ៧ យើងឃើញថា បន្ទាប់ពីគាត់ឡើងដល់រថភ្លើងហើយ
 យើងឃើញថា គាត់ក៏បានមកអង្គុយនៅលើកៅអីរបស់គាត់ ដោយគាត់បានទិញសំបុត្រ
 អញ្ជឹងសំបុត្ររបស់គាត់ គឺជាសំបុត្រអង្គុយដែលនៅក្បែរបង្អួច ព្រោះគាត់ចូលចិត្តមើលទេសភាព
 ដូច្នោះហើយគាត់ក៏បានទិញកៅអី ឬក៏ទិញសំបុត្ររថភ្លើង ដែលអង្គុយនៅជិតមាត់បង្អួច អញ្ជឹងយើង
 នៅក្នុងរូបភាពទី ៧ នេះ យើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានអង្គុយ ហើយគាត់បានញញឹម
 និងធ្វើទឹកមុខសប្បាយរីករាយ ដោយសារតែគាត់បានអង្គុយជិតបង្អួច
 ដែលគាត់អាចមើលទេសភាពទៅខាងក្រៅឃើញ គឺយើងឃើញមានពពកពណ៌សជាច្រើន
 កំពុងតែរសាត់នៅលើមេឃ អញ្ជឹងថ្ងៃនេះមេឃស្រឡះ គឺអត់មានភ្លៀងទេ អញ្ជឹងមាន
 យើងឃើញមានពពកពណ៌សជាច្រើនកំពុងតែរសាត់នៅលើមេឃ ហើយយើងឃើញមានទេសភាព
 មានដើមឈើពណ៌បៃតងជាច្រើន ដែលកំពុងតែដុះនៅលើដី អញ្ជឹងនៅទីនេះ
 យើងឃើញមានផ្ទះចំនួនមួយ គឺជាផ្ទះប្រជាជន ដូច្នោះយើងឃើញថានៅជាយក្រុង
 គឺសម្បូរទៅដោយព្រៃឈើពណ៌បៃតង អញ្ជឹងហើយគឺមានទេសភាពស្រស់ស្អាត
 ដូច្នោះប្រសិនបើយើងជិះរថភ្លើង គឺយើងជិះ
 នៅជិតបង្អួចទើបយើងអាចមើលឃើញទេសភាពស្រស់ស្អាត នៅតាមដងផ្លូវបាន
 ជាក់ស្តែងដូចបុរសម្នាក់នេះ គាត់បានយកកៅអីជាប់មាត់បង្អួច ដើម្បីមើលទេសភាពនៅតាមដងផ្លូវ
 ដែលថាព្រោះគាត់ចូលចិត្តមើលទេសភាពតាមដងផ្លូវ ដោយមានរុក្ខជាតិ ឬក៏ធម្មជាតិពណ៌បៃតង។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៨ នៅក្នុងរូបភាពទី ៨ យើងឃើញថា
 បន្ទាប់ពីគាត់ឡើងដល់រថភ្លើងមួយសន្ទុះក្រោយមក គឺមានបុរសម្នាក់មកលែកសំបុត្រ
 អញ្ជឹងជាទូទៅនៅពេលដែលយើងជិះរថភ្លើង ឬក៏យើងជិះឡានក្រុង

នៅពេលដែលឡានរៀបចេញដំណើរ ឬក៏រថភ្លើងជិតចេញដំណើរ គឺតែងតែមានមនុស្សម្នាក់
 ដើម្បីមកពិនិត្យសំបុត្ររបស់យើងថាតើយើងបានទិញសំបុត្រហើយឬនៅ
 ឬក៏តើយើងឡើងរថភ្លើងត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ព្រោះខ្លះ ពេលខ្លះប្រសិនបើគេអត់ឡើងមកត្រួតសំបុត្រទេ
 ពេលខ្លះមានអ្នកខ្លះ គាត់អត់ទិញសំបុត្រថភ្លើងទេ គឺគាត់បន្ត
 គាត់ឡើងជិះដោយមិនទិញសំបុត្រថភ្លើង ដូច្នោះគេមិនអនុញ្ញាតឲ្យជិះរថភ្លើង
 ដោយមិនមានសំបុត្រនោះទេ ហើយពេលខ្លះមានអតិថិជនខ្លះទៀត ឬក៏មានអ្នកដំណើរខ្លះទៀត
 គាត់ច្រឡំជើងរថភ្លើង បានន័យថាប្រសិនបើគាត់ទៅកន្លែងផ្សេង
 គាត់មិនអាចឡើងមករថភ្លើងទៅកូឡាឡាំពួរទេ
 អញ្ចឹងនៅពេលដែលគេពិនិត្យឃើញសំបុត្រនោះខុស គេនឹងឲ្យអ្នកដំណើរនោះ ចេញពីរថភ្លើងនោះ
 ដើម្បីទៅរករថភ្លើងផ្សេងទៀត ដែលត្រូវទៅគោលដៅរបស់គេ
 អញ្ចឹងហើយគេតែងតែមានអ្នកពិនិត្យសំបុត្រមើលថា
 តើអ្នកដំណើរទាំងអស់មានសំបុត្រត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ដើម្បីឡើងជិះរថភ្លើងមួយនោះ
 ប្រសិនបើមិនត្រឹមត្រូវទេ គេនឹងឲ្យស្វែងរករថភ្លើងផ្សេងទៀត ដែលត្រូវទៅដល់គោលដៅរបស់គេ
 អញ្ចឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញបុរសដែលពាក់អាវលឿង
 គាត់បានហុចសំបុត្រទៅឲ្យបុរសម្នាក់ ដែលពាក់អាវពណ៌បៃតងដៃវែង អញ្ចឹងបុរសម្នាក់នោះ
 គាត់គឺជាអ្នកត្រួតពិនិត្យសំបុត្រ អញ្ចឹងយើងឃើញថា គាត់បានយកសំបុត្រនោះ
 ទៅហែកកន្ទុយសំបុត្រចេញ ព្រោះសំបុត្រតែងតែមានពីរផ្នែក អញ្ចឹងសំបុត្រថភ្លើងមានពីរផ្នែក
 អញ្ចឹងគេយកកន្ទុយសំបុត្រ អញ្ចឹងអ្នកត្រួតពិនិត្យសំបុត្រថភ្លើង គាត់ហែកយកកន្ទុយសំបុត្រ
 ដោយយកសំបុត្រវែងឲ្យទៅបុរសម្នាក់នោះវិញ ដោយបុរស អ្នកត្រួតពិនិត្យសំបុត្រ
 គាត់គ្រាន់តែយកកន្ទុយសំបុត្រតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីយកទៅត្រួតពិនិត្យ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ៩ រូបភាពទី ៩ យើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ
 គាត់អង្គុយមើលទៅក្មេងប្រុសម្នាក់ ដែលមានអាយុប្រហែល ១៨ ឆ្នាំ
 គាត់កំពុងតែអំពាវនាវលក់ចំណីអាហារនៅលើរថភ្លើង អញ្ចឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញថា
 មានក្មេងប្រុសម្នាក់អាយុ ១៨ ឆ្នាំ គាត់ពាក់អាវសដៃខ្លី ខោជើងវែងពណ៌ស
 ហើយគាត់កំពុងតែស្តាយនូវចំណីជាច្រើន មានដូចជានំ មានដូចជាភេសជ្ជៈជាដើម
 ដែលគាត់ដាក់ភេសជ្ជៈ ឬក៏នំទាំងនោះនៅលើថាសមួយ ហើយគាត់ចង់ខ្សែថាសនោះ
 ទៅនឹងខ្លួនរបស់គាត់ អញ្ចឹងគាត់ដើរស្តាយថាសនោះ ហើយដៃម្ខាងរបស់គាត់លើកចំណីនោះឡើង
 ឬក៏លើកនំនោះឡើង ដើម្បីអំពាវនាវលក់ អញ្ចឹងគាត់ដើរស្រែកសួរទៅដល់អ្នកដំណើរទាំងអស់
 ថាតើចង់ញ៉ាំង ឬក៏ចង់ទិញនំរបស់គាត់ដែរឬទេ អញ្ចឹងប្រសិនបើទិញ
 គាត់អាចលក់ឲ្យអ្នកដំណើរទាំងអស់នោះបាន ដោយគាត់ដើរបណ្តើរ លើកនំគាត់បណ្តើរ

ហើយអំពាវនាវលក់បណ្តើរ អញ្ជឹងគាត់ដើរឆ្លងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ
ពីទូរថភ្លើងមួយទៅទូរថភ្លើងមួយ ដើម្បីអំពាវនាវលក់នំរបស់គាត់នៅលើរថភ្លើង
ចំណែកឯបុរសដែលពាក់អាវលឿង នៅពេលដែលពួកអំពាវនាវលក់ចំណីអាហារ
គាត់ក៏បានងាកមើលផងដែរ ក៏ប៉ុន្តែគាត់អត់បានទិញនោះទេ
គឺគាត់គ្រាន់តែងាកមើលអ្នកលក់តែប៉ុណ្ណោះ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១០ នៅក្នុងរូបភាពទី ១០ នៅពេលដែលគាត់ជិះមួយសន្ទុះ
ឬក៏ជិះយ៉ាងយូរម៉ោង ឬក៏ជិះយ៉ាងច្រើនម៉ោងក្រោយមក វាក៏ជាពេលយប់ អញ្ជឹងគឺនៅពេលយប់
បានន័យថាទីក្រុងបាងកកទៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរគឺឆ្ងាយគួរសម ដូច្នោះហើយទើបយើងជិះពីពេលថ្ងៃ
រហូតដល់ពេលយប់ មិនទាន់ទៅដល់ទេ អញ្ជឹងដោយសារតែបុរសម្នាក់នោះ
គាត់បានទិញកៅអីដែលមានគ្រែគេង ដូច្នោះនៅពេលដែលយប់ គាត់អាចលាភ្នំរបស់គាត់
ធ្វើជាគ្រែគេងបាន អញ្ជឹងកៅអីដែលគាត់អង្គុយ គាត់អាចលាតទៅជាពួក ដើម្បីគេងនៅពេលយប់
ដែលនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញបុរសដែលពាក់អាវលឿងនោះ
គាត់កំពុងតែលាតកៅអីរបស់គាត់ឲ្យទៅជាគ្រែមួយដើម្បីគេង
អញ្ជឹងយើងឃើញនៅខាងក្រៅគឺមានព្រះចន្ទ ហើយមានផ្កាយជាច្រើនកំពុងតែរះ
អញ្ជឹងបានន័យថាវាជាពេលយប់ ដូច្នោះយើងអត់អាចមើលឃើញទេសភាពពណ៌បៃតងនោះទេ
គឺអ្វីៗទាំងអស់ គឺនឹងប្រែទៅជាពណ៌ខ្មៅ ដោយសារតែផ្លូវរថភ្លើង ជាទូទៅគឺធ្វើនៅតាមទីជនបទ
ដូច្នោះអត់មានភ្លើងអគ្គិសនីបំភ្លឺផ្លូវទេ អញ្ជឹងនៅពេលយប់គឺតែងតែងងឹត
ដោយសារអត់មានភ្លើងអគ្គិសនី អញ្ជឹងហើយយើងអត់អាចមើលទេសភាពឃើញទេ
គឺយើងឃើញតែមានតែពណ៌ខ្មៅតែប៉ុណ្ណោះ ហើយយើងឃើញនៅកន្លែងគេងរបស់បុរសម្នាក់នោះ
គឺយើងឃើញមានរាំងននទេ អញ្ជឹងបានន័យថានៅពេលដែលយើងអង្គុយ
យើងអត់ចាំបាច់បិទរាំងននទេ ក៏ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងចង់គេង គឺយើងអាចបិទរាំងននបាន
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកដទៃមើលឃើញយើង ដូច្នោះនៅក្នុងរូបភាពនេះ គាត់អត់ទាន់បិទរាំងននទេ
ដោយសារតែគាត់អត់ទាន់គេង គឺគាត់ទើបតែរៀបចំគ្រែគេងរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១១ នៅក្នុងរូបភាពទី ១១ បន្ទាប់ពីគាត់លាតគ្រែគេងរបស់គាត់ហើយ
បន្ទាប់ពីគាត់លាតគ្រែគេងរបស់គាត់ហើយ គាត់បានយកខ្នើយនិងភួយមក
អញ្ជឹងនៅពេលដែលយើងជិះរថភ្លើងនៅពេលយប់ ហើយយើងយកកៅអីដែលមានគ្រែគេង
អញ្ជឹងគេតែងតែឲ្យខ្នើយយើងមួយនិងភួយយើងមួយ សម្រាប់គេងនៅលើគ្រែនោះ
ដូច្នោះហើយនៅពេលដែលយើងលាតគ្រែគេង យើងនឹងឃើញខ្នើយ យើងនឹងឃើញភួយ
ដែលគេដាក់នៅលើគ្រែ ដូច្នោះប៉ុន្តែមុននឹងពេលគេង យើងត្រូវរលាស់ភួយនោះចេញសិន

ព្រោះថាប្រសិនបើយើងអត់រលាស់ភ្លយទេ គឺអាចមានសត្វនៅក្នុងភ្លយនោះ
ឬក៏មានដីនៅក្នុងភ្លយនោះ អាចធ្វើឲ្យយើងពិបាកគេង ម្យ៉ាងវិញទៀតប្រសិនបើមានសត្វល្អិត
វាអាចធ្វើឲ្យយើងមានគ្រោះថ្នាក់បាន ដោយសារតែវាជិត ឬក៏វាខាំយើង
អញ្ចឹងវាអាចធ្វើឲ្យយើងមានគ្រោះថ្នាក់បានដោយសារតែសត្វល្អិត ដូច្នោះមុននឹងយើងដណ្តប់ភ្លយ
យើងត្រូវតែរលាស់ភ្លយឲ្យចេញសិន ដើម្បីឲ្យអស់ដី ឬក៏ដើម្បីឲ្យអស់សត្វ
ឬក៏ឲ្យសត្វខ្ចាតចេញពីភ្លយនោះ មុននឹងយើងគេង ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១២ នៅក្នុងរូបភាពទី ១២ យើងឃើញថា
បន្ទាប់ពីគាត់រៀបចំកន្លែងគេងហើយ បុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បានគេងទៅលើគ្រែរបស់គាត់
ដោយគាត់គេងកើយលើខ្នើយ ហើយគាត់ដណ្តប់ភ្លយ ដោយសារតែមានអាកាសធាតុត្រជាក់
ដូច្នោះគាត់ត្រូវដណ្តប់ភ្លយដើម្បីកុំឲ្យរងា គឺដើម្បីរក្សាកម្ដៅនៅក្នុងខ្លួនកុំឲ្យរងា
អញ្ចឹងហើយគាត់ត្រូវដណ្តប់ភ្លយ បន្ទាប់មកទៀតគាត់បានបិទរាំងននរបស់គាត់
អញ្ចឹងរាំងននបង្អួចដែលមើលទេសភាព គឺយើង បង្អួចដែលមើលទេសភាព គឺមានរាំងននពីរផងដែរ
ដូច្នោះប្រសិនបើយើងអត់ចង់ឲ្យមានពន្លឺព្រះចន្ទជះចូលក្នុងកន្លែងយើងគេងទេ
យើងអាចបិទរាំងននបាន ដើម្បីឲ្យយើងគេងបានងាយស្រួលក្នុងការគេងលក់
អញ្ចឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ បុរសម្នាក់នោះ គាត់អត់បានបិទរាំងននផ្លូវដើរនោះទេ
ព្រោះកន្លែងរបស់គាត់មានរាំងននផ្លូវដើរដែរ ក៏ប៉ុន្តែគាត់អត់បានបិទរាំងននផ្លូវដើរទេ
គឺគាត់គ្រាន់តែបិទរាំងននដែលសម្រាប់មើលទេសភាពតែប៉ុណ្ណោះ
ព្រោះគាត់អត់ចង់ឲ្យមានពន្លឺព្រះចន្ទជះចូលទៅក្នុងកន្លែងគេងរបស់គាត់ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១៣ នៅក្នុងរូបភាពទី ១៣ យើងឃើញថា បន្ទាប់
ក្រោយពីគាត់គេងយ៉ាងយូរមក ព្រះអាទិត្យក៏ចាប់ផ្តើមរះ អញ្ចឹងបានន័យថាវាជាពេលព្រឹក
ដូច្នោះយើងឃើញនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញនៅខាងក្រោយបុរសម្នាក់នោះ
យើងឃើញមានព្រះអាទិត្យកំពុងតែរះ អញ្ចឹងជាទូទៅមួយថ្ងៃ គឺមានបួនពេល គឺមានពេលព្រឹក
ពេលថ្ងៃត្រង់ ពេលរសៀល និងពេលយប់ អញ្ចឹងគាត់ជិះរថភ្លើងចាប់ពីពេលថ្ងៃរហូតដល់ពេលយប់
ហើយពេលព្រឹកឡើងគឺគាត់ភ្ញាក់ពីគេងនៅលើរថភ្លើង
អញ្ចឹងយើងឃើញនៅខាងក្រៅគឺជាព្រះអាទិត្យកំពុងរះ ហើយយើងនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យរះ
យើងអាចមើលឃើញទេសភាពនៅតាមដងផ្លូវបានយ៉ាងងាយស្រួលនិងយ៉ាងស្រស់ស្អាត
ដោយយើងឃើញបុរសម្នាក់នោះ គាត់បានងើបឡើង ហើយអង្គុយពត់ខ្លួននៅលើគ្រែរបស់គាត់
អញ្ចឹងគាត់បានងើបពីគ្រែគេងនៅលើរថភ្លើងនោះ ប៉ុន្តែគាត់អត់ងើបចេញទេ គឺគាត់អង្គុយនៅលើគ្រែ
ហើយគាត់លើកដៃម្ខាងដាក់ទៅត្រង់ ដៃម្ខាងទៀតខ្ទប់មាត់របស់គាត់កំពុងតែស្ងាប

អញ្ជឹងគាត់កំពុងតែស្លាប់បន្ទាប់មកពីគាត់ក្រោកពីគេង វាហាក់បីដូចជាគាត់មិនទាន់អស់ងងុយ
អញ្ជឹងបានន័យថាគាត់អត់ទាន់អស់ងងុយទេ គឺគាត់នៅងងុយគេងតិចៗ
ប៉ុន្តែដល់ម៉ោងក្រោកពីគេងហើយ ដូច្នោះគាត់ត្រូវតែក្រោក អញ្ជឹងនៅពេលដែលយើងក្រោកពីគេង
ហើយយើងអត់ទាន់អស់ងងុយ គឺយើងតែងតែស្លាប់ អញ្ជឹងយើងតែងតែពត់ខ្លួន ហើយស្លាប់
ដើម្បីឲ្យមានអារម្មណ៍ថាស្រួលខ្លួនក្រោយពីក្រោកពីគេង ជាក់ស្តែងបុរសម្នាក់នេះ
គាត់បានក្រោកពីគេង ហើយស្លាប់ ដោយយកដៃរបស់គាត់ម្ខាងខ្ទប់មាត់
ដៃម្ខាងទៀតគឺពត់ខ្លួនរបស់គាត់ ដោយយើងឃើញនៅលើគ្រែរបស់គាត់ គឺមានខ្នើយកើយមួយ
និងមានភ្លុយមួយសម្រាប់ដណ្តប់ ប៉ុន្តែដោយសារតែគាត់ងើបពីគេង
ដូច្នោះគាត់អត់ដណ្តប់ភ្លុយទៀតទេ គឺភ្លុយរបស់គាត់គឺនៅលើគ្រែរបស់គាត់ដដែល ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១៤ នៅក្នុងរូបភាពទី ១៤ បន្ទាប់ពីគាត់ក្រោកពីគេងហើយ
គាត់ក៏បានឡើងអង្គុយ អញ្ជឹងគាត់បានរៀបចំគ្រែរបស់គាត់ឲ្យទៅជាកៅអីអង្គុយវិញ
ដោយសារតែគាត់ឈប់គេងហើយ អញ្ជឹងគាត់ត្រូវរៀបកៅអីរបស់គាត់ឲ្យទៅជាកន្លែងអង្គុយ
ដើម្បីអង្គុយនៅក្បែរបង្អួចមើលទេសភាព ប៉ុន្តែមួយសន្ទុះក្រោយមក
គឺមានការបម្រើអាហារពេលព្រឹកនៅលើថតភ្លើងផងដែរ
អញ្ជឹងជាទូទៅប្រសិនបើយើងជិះរថភ្លើងផ្លូវឆ្ងាយ ជិះច្រើនម៉ោង
គឺគេតែងតែមានបម្រើអាហារនៅលើនោះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកដំណើរគាត់ឃ្នាន
ព្រោះប្រសិនបើយើងធ្វើដំណើរយូរ គឺអាចធ្វើឲ្យអ្នកដំណើរឃ្នាន អញ្ជឹងនៅលើថតភ្លើង
គេតែងតែរៀបចំជាអាហារសម្រន់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកដំណើរឃ្នាន ជាក់ស្តែងនៅក្នុងរូបភាពនេះ
គឺអ្នកបម្រើនៅលើថតភ្លើង គាត់បានយកនំ ឬក៏[ហាំប៊ីហ្គីរ] ឬក៏សាំងវិចមួយ ហើយនិងកាហ្វេមួយកែវ
មកឲ្យបុរសម្នាក់ដែលពាក់អាវពណ៌លឿងនោះ អញ្ជឹងយើងឃើញបុរសម្នាក់ពាក់អាវពណ៌បៃតង
គាត់កំពុងតែកាន់សាំងវិច ឬក៏កាន់[ហាំប៊ីហ្គីរ] ហើយនិងដៃម្ខាងរបស់គាត់ គឺកាន់កែវកាហ្វេមួយ
ដែលកំពុងតែក្តៅ ដែលទាំងអស់នេះគឺជាអាហារពេលព្រឹកសម្រាប់បុរសពាក់អាវលឿងនោះ
អញ្ជឹងនៅលើថតភ្លើងគឺគេបម្រើអាហារពេលព្រឹក ដោយមិនគិតថ្លៃនោះទេ
ដោយសារតែយើងបានទិញសំបុត្ររួចហើយ ដូច្នោះនៅពេលព្រឹកឡើង ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកដំណើរឃ្នាន
គឺគេតែងតែបម្រើអាហារពេលព្រឹកទៅដល់អតិថិជនរបស់គេ
ឬក៏បម្រើអាហារពេលព្រឹកទៅដល់អ្នកដំណើរទាំងអស់ដែលជិះនៅថតភ្លើង ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១៥ នៅក្នុងរូបភាពទី ១៥ យើងឃើញថា មួយសន្ទុះក្រោយមក គឺគាត់
រថភ្លើងបានមកដល់ទីក្រុងមួយ អញ្ជឹងបុរសម្នាក់នោះ គាត់បានអង្គុយនៅមាត់បង្អួច
ហើយមុខរបស់គាត់ងាកចេញទៅក្រៅ ដោយគាត់ញញឹមនិងសប្បាយរីករាយ ព្រោះថាបាន

គាត់បានមកដល់ទីក្រុងហើយ អញ្ជឹងអាចជាទីក្រុងកូឡាឡាំពួរនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី
 ដោយសារតែនៅក្នុង នៅក្នុងទេសភាព ដែលនៅក្រៅបង្អួចនេះ យើងឃើញមានអគារតូចធំជាច្រើន
 ដែលតម្រៀបគ្នានៅតាមដងផ្លូវ អញ្ជឹងប្រសិនបើនៅទីជនបទ គឺអត់សូវមានអគារធំៗទេ
 គឺច្រើនតែមានដើមឈើធំៗ ហើយទេសភាពពណ៌បៃតង
 ក៏ប៉ុន្តែនៅទីក្រុងគឺយើងអត់សូវមានដើមឈើទេ ក៏ប៉ុន្តែសម្បូរទៅដោយអគារធំៗ
 អញ្ជឹងនៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងឃើញ នៅខាងក្រៅគឺមានអគារធំៗជាច្រើន និងផ្ទះថ្មីជាច្រើន
 ដូច្នេះបានន័យថាគាត់មកដល់ទីក្រុងហើយ ហើយផ្ទៃមេឃគឺស្រឡះ គឺមានពពកស
 កំពុងតែរសាត់នៅលើអាកាស គឺអត់មានភ្លៀងទេ អញ្ជឹងអាកាសធាតុល្អ មេឃស្រឡះល្អ
 អញ្ជឹងបុរសម្នាក់នោះ គាត់សប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្លាំង
 ដោយគាត់អង្គុយមើលទេសភាពនៅខាងក្រៅរថភ្លើង អង្គុយមើលទេសភាពនៅតាមដងផ្លូវ
 ហើយគាត់បានមកដល់ទីក្រុងហើយ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១៦ នៅក្នុងរូបភាពទី ១៦ យើងឃើញថា បន្ទាប់ពីមកដល់ទីក្រុង
 យើងឃើញរថភ្លើងក៏បានមកដល់ស្ថានីយរថភ្លើងផងដែរ
 អញ្ជឹងបានន័យថាគាត់មកដល់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរហើយ
 ដូច្នេះរថភ្លើងក៏បានចូលទៅដល់ស្ថានីយរថភ្លើង រួចហើយក៏ឈប់ អញ្ជឹងនៅពេលដែលរថភ្លើងឈប់
 គឺរថភ្លើងបានបើកទ្វារឲ្យអ្នកដំណើរចេញ ដោយយើងឃើញនៅក្នុងរូបភាពទី ១៦ នេះ
 បុរសដែលពាក់អាវលឿងនោះ គាត់ក៏បានចុះពីលើរថភ្លើង ដោយគាត់ដើររល្ហើរ
 និងអូសវ៉ាលីសគាត់រល្ហើរ ដោយវ៉ាលីសគាត់មានកង់ ដូច្នេះគាត់អត់ចាំបាច់យួរនោះទេ
 គឺគាត់គ្រាន់តែចាប់កាន់កន្លែងអូសរបស់វ៉ាលីសនោះ ហើយគាត់អូសវ៉ាលីសទៅលើដី
 ដោយសារតែវ៉ាលីសមានកង់ ដូច្នេះវាងាយស្រួលក្នុងការអូស
 វាងាយស្រួលក្នុងការឲ្យយើងយកតាមខ្លួនធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ
 ដោយយើងមិនចាំបាច់ប្រើកម្លាំងលើកវ៉ាលីសនោះឡើយនោះទេ ដោយគាត់
 ដោយយើងគ្រាន់តែអូសវា វានឹងទៅតាមយើងដោយតាមសម្រួល
 អញ្ជឹងជាក់ស្តែងនៅក្នុងរូបភាពនេះ គឺយើងឃើញបុរសម្នាក់ដែលពាក់អាវលឿងនោះ
 គាត់អូសវ៉ាលីសគាត់ចេញពីរថភ្លើង ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅកាន់គោលដៅរបស់គាត់ ។

បន្ទាប់មកទៀតរូបភាពទី ១៧ នៅក្នុងរូបភាពទី ១៧ យើងឃើញថា
 បន្ទាប់ពីគាត់ចេញពីលើរថភ្លើងហើយ បុរសម្នាក់នោះ គាត់ក៏បាននៅក្នុងស្ថានីយរថភ្លើង
 ហើយគាត់ក៏បានធ្វើដំណើរចេញពីស្ថានីយរថភ្លើងនោះ ដោយគាត់ដើររល្ហើរ
 ចេញទៅតាមខ្លោងទ្វាររល្ហើរ ហើយអូសវ៉ាលីសគាត់រល្ហើរ

អញ្ជឹងគាត់អូសវ៉ាលិសពណ៍ទឹកក្រូចរបស់គាត់ ចេញទៅខ្លោងទ្វារ ដោយនៅលើខ្លោងទ្វារនោះ
យើងឃើញមានសរសេរអក្សរថា កូឡាឡាំពួរ អញ្ជឹងបានន័យថាវាគឺជាទីក្រុងរបស់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី
អញ្ជឹងគាត់បានមកដល់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ីហើយ
ដោយគាត់ចាកចេញពីទីក្រុងបាងកកនៃប្រទេសថៃ
ហើយធ្វើដំណើរមកកាន់ទីក្រុងកូឡាឡាំពួរនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដោយជិះរថភ្លើងពេលយប់
អញ្ជឹងគាត់ជិះរថភ្លើងពេលយប់ គាត់គេងនៅលើរថភ្លើងផង គាត់អង្គុយផង
ដោយនៅលើរថភ្លើងគឺមានបម្រើអាហារពេលព្រឹកផងដែរ អញ្ជឹងនៅក្នុងស្ថានីយរថភ្លើងនោះ
យើងឃើញមានស្រ្តីម្នាក់ កំពុងតែឈរចាំសាច់ញាតិ អញ្ជឹងគាត់ឈរកាន់វ៉ាលិសរបស់គាត់ដែល
ដោយគាត់ឈរ គាត់អត់ធ្វើដំណើរទៅណាទេ អញ្ជឹងប្រហែលជាគាត់ចាំមិត្តភក្តិ
ឬក៏ចាំបងប្អូនរបស់គាត់ ដើម្បីមកទទួលគាត់ទៅផ្ទះ អញ្ជឹងនៅពេលដែលយើងទៅណា
ឬក៏ទៅកន្លែងឆ្ងាយមានបងប្អូន យើងតែងតែហៅឲ្យបងប្អូនរបស់យើង ឬក៏មិត្តភក្តិរបស់យើង
មកទទួលយើងដើម្បីយកទៅផ្ទះ ព្រោះយើងអត់មានស្គាល់កន្លែងណានោះទេ
ចំណែកឯបុរសម្នាក់នេះ ប្រហែលជាគាត់អត់មានបងប្អូននៅទីនេះទេ
ប្រហែលជាគាត់ជាអ្នកទេសចរណ៍ ដូច្នោះហើយគាត់អត់មានបងប្អូន
អញ្ជឹងគាត់អត់ចាំបងប្អូនគាត់នៅស្ថានីយរថភ្លើងទេ គឺគាត់យួរវ៉ាលិសរបស់គាត់ទៅខាងក្រៅ
ចេញពីស្ថានីយរថភ្លើង ដើម្បីរកកន្លែងសម្រាក ដើម្បីធ្វើដំណើរកម្សាន្តរបស់គាត់
នៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ។